

אנשים

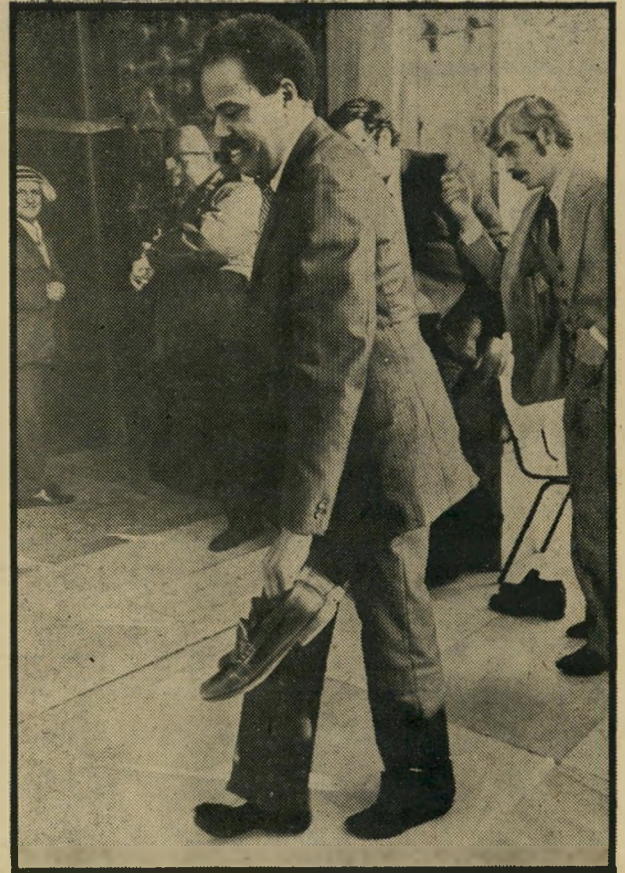
סית וצפייה בטלוויזיה, בסרטי מתח אנגליים, המשמשים לו כהרפייה. לקולנוע איננו הולך. כי הרבה אנשים מצביעים עליו ומציצים בו. אינני רוצה לעשות פוליטיקה באולם הקולנוע.

■ בערב הצגת הבכורה של הכלה וצייד הפרפרים גילו הר אורחים על קירות בית לטון שש תמונות ישנות של הצייר רים הוותיקים יוסל ברנגר, נחום גוטמן, יחיאל קריי

כשנתיים בניו יורק, כעבודתי גמר בבית-ספר לתיקשורת ולטלוויזיה.

■ במחזה מזכירים את חברת-החשמל. הגיב אחד מהקהל: "צריך להעריך את המחזאי אלוני שכבר הספיק לכי טוב מחזה על המשבר בחברת החשמל."

■ הבדיחה האחרונה שי מספר אגמון אימרת, שכאשר ייגאל הורביץ הוא שר-האוצר, העם הוא יתום. הגה, עובדה

דונאלד מקהנרי שגריר ארצות-הברית לאורז מעל רגליו כאשר ביקר במיסגד אלי-אקצה בעת סיורו בישראל. כאשר ראה מקהנרי כי מצלמים אותו כשנעליו בידיו גער בצחוק בצלמים ואמר להם: "רק שהתמונה לא תתפרסם בארצות-הברית."

עדן האשוקי

סוחר הנשק הסעודי שהתפרסם בעיקבות תביעת הגירושו העצומה של אשתו, ערץ מסיבה במאריס, אליה הזמין את הזמרת הישראלית טובה פורת, כדי שתבדר את אורחיו. את פורת הכיר האשוקי כאשר זו הופיעה במרוקו. מסיבה פורת שיר אחד בעברית והשאר בצרפתית. בתמונה מתחבק סוחר הנשק עם ידידה חדשה.

■ מי שהיתה תחקירנית בתוכנית הטלוויזיה עלי כותרת, יעל פז, שפוטרה כאשר ירדה מלאכות: היא עורכת חדשות בצהרון מעריב, אחראית על תלונות הציבור בחברת עליה, ותחקירנית בתוכנית שענה טו בה של מני פאר.

■ מנכ"ל רשות-השידור יוסף ("טומי") לפיד חוזר שוב לגלי צה"ל, להנחות את התוכנית שאותה הינחה לפני שנחמנה למנכ"ל התוכנית לכל הדעות מציגה שני אנשים שדעותיהם מנוגדות זו לזו.

■ הבמאי שאול דישי עשה סרט קצר בן 18 דקות בשם איש שחור - איש לבן. הטלוויזיה סרבה להקרין אותו, בטענה כי, בקרית מלאכי לא יבינו את הסרט. דישי, שכמעט שכח את הסרט ועבד מאז ב־סרטים רבים אחרים, קיבל הר שבוע מיברק מלוס-אנג'לס. שבו הוזמן להיות נוכח בעת הצגת סרטו שם. "כבר ממש לא נעים לי עם הסרט הזה. כל כך הרבה ביקרו אותי עליו בארץ, ובחוץ-לארץ כבר הסתפקתי להציג אותו כמה פעמים."

■ בשבוע שעבר פשטה שמועה עקשנית בבית-המישפט בתל-אביב, כי שופט מחוזי נור זה למות. הסקרנים הקבועים של בית-המישפט הרבה מאני שי הפרקליטות מיהרו למקום. היו אפילו אנשים שסיפרו כי ראו נער שותת-ים יוצא בי מרוצה מהדלת הראשית של בית-המישפט ופונה לכיוון בית חולים איכילוב, ושוטרים רודפים אחריו. הסקרנים אף חזו בטיפות הדם שנותרו על הרציפה. הפרקליטה האדמונית פנינה רבורין נראתה ממהרת לקומה הרביעית של בית-המישפט המחוזי, ובמעלית הסתבר שהיא אצה לראות מה שלום חמה, השופט המחוזי חיים רבורין. כאשר הגיעה לקומה הרביעית הסתבר כי היתה זו בהלת שווא. בחור עצבני, שיצא מאחד מאולמות בית-המישפט, שבר באגרופו את אחד מחלונות הזכוכית של המזכירות. איש לא נפגע, מלבד בחורו עצמו, וכל סיפור היריות לא היה ולא נברא.

■ כי היתה לה הצגה בבוקר בי תיאטרון חיפה, ושלה את הי מנהל האדמיניסטרטיבי של התיאטרון, דני טרף. נועה כהן-רז, בתו של פרופסור ירושלמי, הודיעה כי יש לה בחינה באוניברסיטה, ורחל שייך נסעה לחופשה בפאריס. השופטת חנה אבן-אור כעסה שאף אחת מהן לא הופיעה ופסקה שאין לבקשה על מה להסתמך, ואישרה את המשך פירסום תמונות העירום.

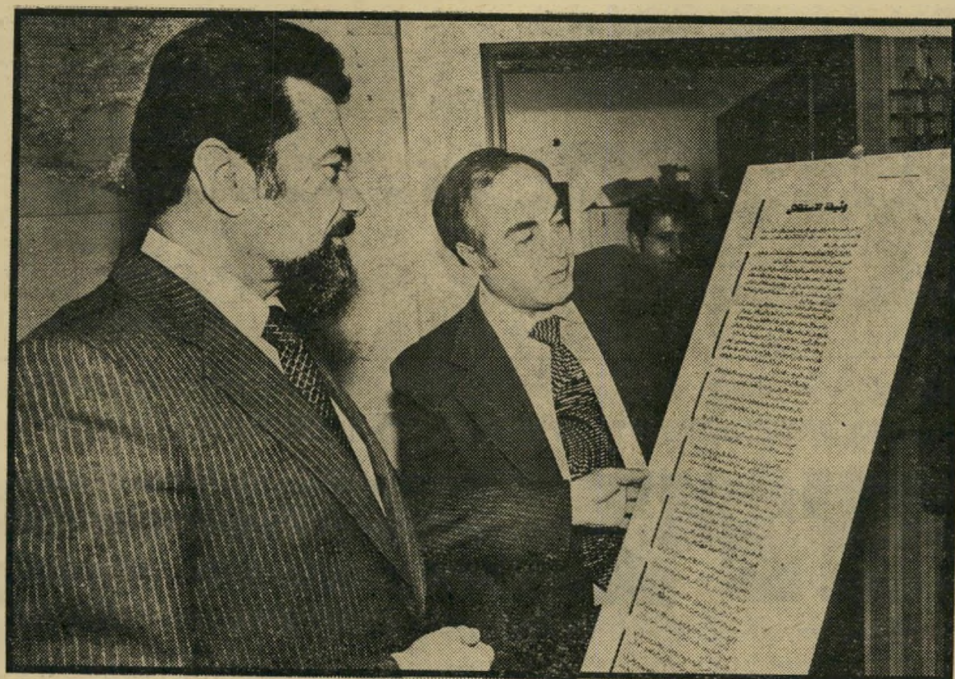
■ את הקרניבל הברזילי שפרץ בשבת שעברה, התחילה בישראל תחנת גלי צה"ל 48 שעות קודם לכן, בתוכנית, שאותה הגישו דובי לנץ ו־אלי ישראלי, השמיעו הר שניים מוסיקה דרום-אמריקאית, להנחת חובבי הקרניבל. התוכנית, שהתמשכה אל שעות הלילה הקטנות, זכתה בתגובות מקיפות ברור-חייל, שבו מתגוררים עולים מדרום-אמריקה. הם טלפנו מדי פעם לתחנה הצבאית וסיפרו שאצלם ב־קיבוץ חוגגים כולם ורוקדים לקצב המוסיקה. בשעה שתיים וחצי לפנות בוקר הגיעו לתחנה בעלי המיסעדה הברזילאית שי

— הוא שיקל אותנו.

■ השחקנית גילה אלמגור אינה אוהבת לעבוד בתיאטרון שאין בו מוזה על הדלת. עכשיו, כשבעלה יעקב אגמון מנהל את בית לטון, ביקשה גילה כי יתקין מוזה בפתחו. "חשבתי שהוא יקנה מוזה ואני עצמי אתקין אותה על הדלת, אך יענקלה החליט להביא רב ולתקוע את המוזה לפי כל כללי הכשרות."

■ לעורך-הדין רב פרוי יש התמחות מיוחדת - עירום קולנועי. הוא ייצג בזמנו את סרטי נח נגד השחקנית איבון מיכאלי, בתביעתה על כי צולמה בעירום מוזה שלא נראתה לה. השבוע ייצג את מפיקי הסרט מעגלים נגד שלוש השחקניות שתבעו את החברה בגלל תמונות העירום שלהן שפורסמו בהעולם הזה.

■ שלושת השחקניות שי הופיעו בתצלום העירום לא באו לבית-המישפט בעת הדין בתביעה שהן הגישו נגד מי שראג לפרסם תמונה זו. הורה אבן-אור לא הגיעה בטענה

אלי בן-אלישד קיבל ערב צאתו למקום כהונתו בקאהיר מהאחראי לנושאים ערביים במרכז-ההסברה, מאיר ג'ראר, את מגילת-העצמאות כתובה בערבית. בן-אלישד מתעתד לתלות את תרגום מגילת-העצמאות מעל כיסאו בחדר השגריר בקאהיר.

זה, יצחק סטימצקי, מר-דכי לבנון ויחזקאל שטי-רייכמן. שווי התמונות הוא כשני מיליון לירות. כאשר נשאל מנהל התיאטרון, יעקוב אגמון, היכן השיג את הציור רים האלה, השיב כי מצא אותם בבנין הוועד-הפועל, תלויים במיסדרונות ובחדרים. מסתבר כי לפני שנים רבות עוררו אנשי הוועד-הפועל את הציירים הצעירים דאז, וקנו מהם את התמונות. יענקלה החליט לשאול את התמונות האלה ל־48 שעות, ביטח אותן והציב שמירה צמודה עליהן.

■ אחרי הצגת בכורה נור הגים השחקנים לתת מתנות איש לרעהו. אחרי הצגת הכלה וצייד הפרפרים חילק הצייר יוסל ברנגר, שצייר את התיפ-אורה למחזה, הדפסים של ציוריו לכל עובדי הבמה. המלבישות ושני השחקנים. המחזאי ניסים אלוני נתן אלבומים עם צילומים מההצגה. גילדה אלמגור חילקה עשיות, הי נזכרות בהצגה.

■ אגב, בנו של אגמון, עידן, ביים הצגה זו לפני